

การพัฒนาชุดการเรียนรู้สุขศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
THE DEVELOPMENT OF HEALTH EDUCATION LEARNING PACKAGES
FOR GRADE 3 STUDENTS KASSETSART UNIVERSITY LABORATORY SCHOOL
MULTILINGUAL PROGRAM CENTER FOR EDUCATIONAL
RESEARCH AND DEVELOPMENT

Received: March 26, 2020

Revised: May 12, 2020

Accepted: May 16, 2020

อุมพร โททอง^{1*} เกษมสันต์ พานิชเจริญ² วิมลรัตน์ จตุรานนท์³
Aumaporn Thothong^{1*} Kasemsunt Panicharoen² Wimonrat chaturanon³

*Corresponding Author, E-mail: crazy_aok@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดการเรียนรู้สุขศึกษาและ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง จาก 4 ห้อง มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. ชุดการเรียนรู้ สุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.80/83.72.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ สุขศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ชุดการเรียนรู้ การเรียนรู้สุขศึกษา

¹นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ข้าราชการเกษียณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this study were, 1) to develop health education learning packages for Prathomsuksa 3 students with the 80/80 2) to study students academic achievement after studying with the health education learning packages for Prathomsuksa 3. The samples in the study Prathomsuksa 3 students at Kasetsart University Laboratory School Multilingual Program Center for Educational Research and Development they were selected by purposive sampling. The instruments in the student comprised of 1) the development of health education learning packages 2) Prathomsuksa 3 students achievement test. The statistic used for data analysis were percentage mean and t-test. The research result were:

1. The development of health education learning packages for Prathomsuksa 3 students had the efficiency level of 82.86/81.00 which met the set criteria 80/80
2. The comparison of the pretest scores and the posttest scores showed that the posttest scores were significant higher than the pretest scores at .05 statistical difference

Keywords: Instructional Package, Health Education Learning Packages

บทนำ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ เปลี่ยนจากการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางและใช้แบบทดสอบเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งโดยทั่วไปมักใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เปลี่ยนเป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและใช้การประเมินตามสภาพจริง ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนให้มากที่สุด หลักสำคัญของการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการพึ่งตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนได้ เน้นการประเมินตนเอง ความร่วมมือ และรูปแบบการเรียนรู้ (สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2558) ที่กล่าวว่า การปฏิรูปการศึกษาเพื่อการปฏิรูปประเทศไทย ปัจจัยหนึ่งของการปฏิรูป คือ การสอนเพื่อประเทศไทย (Teach for Thailand) ครูที่ชาติต้องการ คือ ครูเก่ง ครูที่รู้ดีในเนื้อหา และรู้ดีในความเป็นครูมืออาชีพ ซึ่งผู้เขียนเรียกว่า ครูผู้รู้ในเนื้อหา และความเป็นครูมืออาชีพ (Teacher professional content knowledge) หรือใช้ชื่อย่อว่า TPCK ครู TPCK เป็นครูที่ต้องมีความรู้ ความกระจำในเนื้อหาร่วมกับความเป็นครูมืออาชีพ รวมทั้งต้องเป็นครูที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคโนโลยี ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจรรยาบรรณความเป็นครู

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิงมาตรฐาน เพื่อให้เด็กไทยได้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้นั้น ต้องเป็นการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยการเน้นการเรียนรู้สาระการเรียนรู้แกนกลางเป็นหลักและต้องจัดตามตัวชี้วัดของหลักสูตรจากสภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน พบว่า ครูขาดการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการออกแบบ

การเรียนการสอนและเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ ตลอดจนเนื้อหาที่จะสอนยังขาดการคัดกรองประเภทองค์ความรู้ที่จะสร้างเสริมให้ผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีความเชื่อมโยงกัน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนยังเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผลการเรียนรู้ไม่ตรงและบรรลุตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด แนวทางการแก้ปัญหา คือ ต้องเริ่มต้นให้ครูมีองค์ความรู้ดีในเนื้อหาก่อนที่จะออกแบบการสอน โดยจะต้องเลือกรูปแบบวิธีสอนให้เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา และเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน ตลอดจนการจัดเตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2558)

การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) โดยมุ่งเน้นที่นักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะดังกล่าว ผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการคิดอย่างแท้จริง อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต (ศศิธร จ่างภากร, 2555) และสอดคล้องกับสุชาติ โสมประยูร และคณะ (2543) ที่กล่าวว่า ทุกคนจำเป็นต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จึงจะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้ สุขศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติย่อมมีบทบาทสำคัญมากที่จะช่วยให้บุคคลเจริญงอกงามได้ในทุกๆ ด้านอย่างเต็มศักยภาพ สำหรับความสำคัญของสุขศึกษา หากมีการจัดและดำเนินกิจกรรมให้ได้ผลอย่างสมบูรณ์และครบถ้วน ประโยชน์อันยิ่งใหญ่จะปรากฏแก่บุคคลและสังคมและ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537) ได้ให้ความหมายของ ชุดการสอนไว้ว่า เป็นสื่อผสมประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาหน่วยการเรียนรู้หรือหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบุญเกื้อ ควรหาเวช (2543) ได้อธิบายว่า ชุดการสอน คือ ชุดการเรียนรู้มาจากคำว่า Instructional Package หรือ Learning Package เดิมใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน แต่มาแนวคิดในการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีอิทธิพลมากขึ้น การเรียนรู้ที่ดีควรให้ผู้เรียนได้เรียนเอง จึงมีผู้นิยมเรียกชุดการสอนเป็นชุดการเรียนรู้ หรือชุดการเรียนการสอน

งานสุขศึกษา เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ทำให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ทางด้านความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติ อันเป็นผลช่วยให้บุคคลหรือชุมชนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อีกทั้งได้กล่าวว่า สุขศึกษา เป็นวิชาความรู้ที่มีความสำคัญสำหรับคนทุกเพศทุกวัย จำเป็นจะต้องดูแลรักษาและส่งเสริมสุขภาพทั้งทางกายและทางจิตให้ได้อยู่เสมอเพราะสุขภาพ คือ การมีสุขภาพดีจะช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข แต่การที่บุคคลจะมีสุขภาพสมบูรณ์จำเป็นจะต้องปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยการมีหลักการและวิธีการกระทำที่ถูกต้องและเหมาะสมดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาสุขศึกษาต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด ซึ่งการจัดการเรียนรู้สามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเองเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนรู้จักแก้ปัญหาสุขภาพของตนเองและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เพื่อการมีสุขภาพที่ดี (สุชาติ โสมประยูร และคณะ, 2543) ความสำเร็จของการเรียนการสอนสุขศึกษา คือ การที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งการเรียนรู้อะไรจะเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนมีความพร้อม มีทัศนคติที่ถูกต้อง มีแรงจูงใจ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมหรือมีสภาพการจัดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ (เทคนิคการจัดการเรียนรู้

สุขศึกษายุคใหม่, 2559) การสอนสุขศึกษาในโรงเรียน เป็นการถ่ายทอดความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยไปสู่นักเรียนโดยอาศัยกระบวนการต่างๆ ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับสุขภาพของตน ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และชุมชน (ดรณี ทายะติ, 2544; พรรณี บัญชรหัตถกิจ, 2546; Sharma & Romas, 2012) เพื่อแก้ปัญหาที่นักเรียนเบื่อหน่ายวิชาสุขศึกษา สอดคล้องกับสุชาติ โสมประยูร และเอมอัชมา วัฒนบุรณนธ์ (2553) กล่าวว่า วิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย นักเรียนไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียนนั้นอาจเนื่องมาจากการสอนวิชาสุขศึกษาในอดีตที่ผ่านมา มีข้อบกพร่อง เช่น ครูสอนโดยการอธิบายให้เด็กจดและไปท่องจำมา นักเรียนจึงเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนน้อยเกินไป ครูผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของวิชาสุขศึกษาและขาดความรู้ในเนื้อหาและวิธีสอนการสอน นักเรียนไม่สามารถนำเอาความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากทางโรงเรียนไปปฏิบัติได้

ทั้งนี้ ครูผู้สอน จึงนับว่ามีความสำคัญมากที่สุดในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนหรือผู้เรียน ซึ่งปกติก่อนการสอนครูต้องพยายามรู้จักนักเรียนแต่ละคนเสียก่อน เพื่อเตรียมการสอน ให้สอดคล้องกับการพัฒนาการของนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ลักษณะทางกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม ด้วยเหตุนี้ ครูจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์นักเรียนก่อนสร้างเสริมประสบการณ์หรือทำการสอน เพื่อจะได้เตรียมวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน ตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2554) สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544) ที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูต้องคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียนที่มีพัฒนาการที่เป็นไปตามธรรมชาติและการเรียนรู้ เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยระดับประถมศึกษา ช่วงอายุ 7-12 ปี เป็นช่วงวัยที่อยู่ในช่วงวัยที่ต่อมาจากช่วงวัยปฐมวัย ซึ่งได้รับการเตรียมเข้าสู่การเรียนรู้มาแล้วจึงพร้อมที่จะได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาการและวิชาชีพทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้โดยธรรมชาติแล้วเด็กวัยนี้จะมีพัฒนาการทางจิต-สังคมอยู่ในขั้นอุตสาหกรรมพหุเพียร ดังนั้น ครูต้องตระหนักในพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กช่วงนี้และจัดประสบการณ์ให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความสำเร็จและความภาคภูมิใจในการมีความอุตสาหกรรมพหุเพียรของตน นั่นคือ การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดความขยันหมั่นเพียรได้ ครูต้องฝึกนักเรียนให้มีการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นรูปธรรม ปกติเด็กวัยนี้จะมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ คือ มีความเชื่อว่ากฎระเบียบทำให้ตนได้รับประโยชน์และได้รับการยกย่อง ยอมรับจากครูและผู้ใหญ่ทั้งหลายจึงเชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถ้าได้รับประโยชน์และความพึงพอใจ ครูจึงต้องตระหนักเสมอว่า ประสบการณ์ครั้งแรกในการเรียนของเด็กนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2554)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า สุขศึกษาและชุดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง จากสภาพปัญหาและประสบการณ์ของผู้สอน พบว่า นักเรียนที่มีการเรียนวิชาสุขศึกษา ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสุขศึกษาบางหน่วยการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะรายวิชาสุขศึกษา หน่วยการเรียนรู้อาหารหลัก 5 หมู่ การเดินทางอย่างปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน กิจกรรม หนังสือเรียนไม่มีความน่าสนใจและเบื่อหน่ายในวิชาสุขศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำชุดการเรียนรู้มาใช้สามารถสร้างความสนใจและช่วยให้ผู้เรียน เกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น ไม่เกิดความเบื่อหน่ายชุดการสอน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาหน่วยการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้วิจัยได้นำทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยนักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญบุคคลมีความแตกต่างกันหลายด้านกล่าวคือ ความสามารถ สติปัญญา

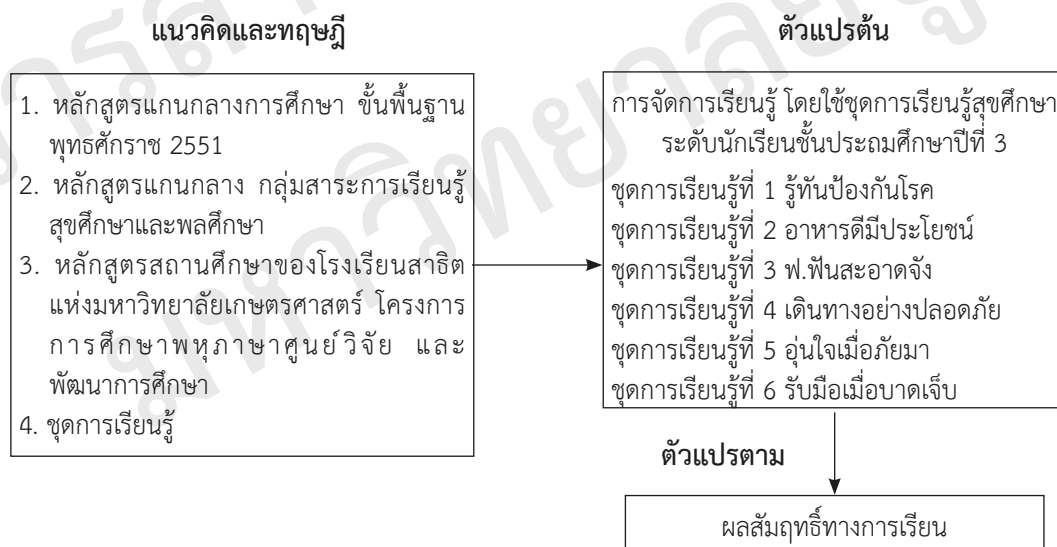
ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและความแตกต่างอื่นๆ วิธีการที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการศึกษาตามสภาพ การศึกษาแบบเสรี และการศึกษาด้วยตนเองล้วนเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสติปัญญาความสามารถ และความสนใจโดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือตามความเหมาะสม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2540)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นเนื้อหาสำคัญที่เป็นพื้นฐานให้กับนักเรียนในการที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับสูงหรือในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงวัยของนักเรียนและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และเพิ่มความสนใจให้กับนักเรียนให้เกิดความรู้และเกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา มีทางเลือกในการสอน โดยนำชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้สุขศึกษาของนักเรียนให้ดีขึ้น
3. ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระอื่น ๆ

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากร

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 118 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชาสุขศึกษามาแล้ว จำนวน 32 คน ซึ่งได้รับการสุ่มแบบคละความสามารถ

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาจำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้

1. รู้ทันป้องกันโรค 2. อาหารดีมีประโยชน์ 3. พ.พันสะอาดจัง 4. เดินทางอย่างปลอดภัย 5. อุ่นใจเมื่อภัยมา 6. รับมือเมื่อบาดเจ็บ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ชุดการเรียนรู้สุขศึกษา จำนวน 6 ชุด ประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้ที่ 1 รู้ทันป้องกันโรค, ชุดการเรียนรู้ที่ 2 อาหารดีมีประโยชน์, ชุดการเรียนรู้ที่ 3 พ.พันสะอาดจัง, ชุดการเรียนรู้ที่ 4 เดินทางอย่างปลอดภัย, ชุดการเรียนรู้ที่ 5 อุ่นใจเมื่อภัยมา, ชุดการเรียนรู้ที่ 6 รับมือเมื่อบาดเจ็บ

2. แผนจัดการเรียนรู้สุขศึกษา จำนวน 6 แผน ประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 รู้ทันป้องกันโรค, ชุดแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 อาหารดีมีประโยชน์, แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 พ.พันสะอาดจัง, แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เดินทางอย่างปลอดภัย, แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 อุ่นใจเมื่อภัยมา, แผนจัดการเรียนรู้ที่ 6 รับมือเมื่อบาดเจ็บ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบขึ้นมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบนักเรียนก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น รวบรวมข้อมูลเพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ E1
3. ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันเพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ E2 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยการหาค่า E1/E2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้โดยใช้การทดสอบที (t-test)

ผลการทดลอง

1. การพัฒนาชุดการเรียนรู้สุขศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ผลการศึกษาหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้สุขศึกษา E_1 / E_2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้สุขศึกษา

ชุดการเรียนรู้ที่คะแนนเต็ม	E1		ร้อยละ	E2		ร้อยละ
	$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD	
1.ชุดการเรียนรู้ที่ 1 15	12.2	1.84	81.33	8.63	0.80	86.30
2.ชุดการเรียนรู้ที่ 2 5	7.73	1.17	77.30	8.63	0.76	86.30
3.ชุดการเรียนรู้ที่ 3 5	4.63	0.56	92.60	8.33	0.88	83.30
4.ชุดการเรียนรู้ที่ 4 5	4.77	0.43	95.40	8.23	1.19	82.30
5.ชุดการเรียนรู้ที่ 5 5	4.80	0.41	96.00	8.40	1.13	84.00
6.ชุดการเรียนรู้ที่ 6 10	7.26	1.05	72.70	8.00	0.98	80.00

$$E_1 / E_2 \quad E_1 = 82.80 / E_2 = 83.72$$

จากตารางที่ 1 พบว่าชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชุดการเรียนรู้ที่ 1

มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.33/86.30 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80, ชุดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 77.30/86.30 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80, ชุดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ

92.60/83.30 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80, ชุดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 95.40/82.30 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80, ชุดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 96.00/84.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และชุดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 72.70/80.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา

ชุดการเรียนรู้ที่	จำนวนนักเรียน	ก่อนเรียน (10 คะแนน)		หลังเรียน (10 คะแนน)		t	p
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.ชุดการเรียนรู้ที่ 1	30	6.90	0.99	8.65	0.81	12.83*	.01
2.ชุดการเรียนรู้ที่ 2	30	6.93	0.91	8.63	0.76	11.13*	.01
3.ชุดการเรียนรู้ที่ 3	30	6.47	0.90	8.33	0.88	10.51*	.01
4.ชุดการเรียนรู้ที่ 4	30	5.77	1.25	8.23	1.19	12.25*	.01
5.ชุดการเรียนรู้ที่ 5	30	5.63	0.96	8.40	1.13	15.60*	.01
6.ชุดการเรียนรู้ที่ 6	30	5.97	0.85	8.00	0.98	13.77*	.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาทั้ง 6 ชุด การทดสอบชุดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สุขศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการทดสอบด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 1 ($\bar{X} = 8.65, SD = 0.81$) สูงกว่าก่อนเรียน, ชุดการเรียนรู้ที่ 2 ($\bar{X} = 8.63, SD = 0.76$) สูงกว่าก่อนเรียน, ชุดการเรียนรู้ที่ 3 ($\bar{X} = 8.33, SD = 0.88$) สูงกว่าก่อนเรียน, ชุดการเรียนรู้ที่ 4 ($\bar{X} = 8.23, SD = 1.19$) สูงกว่าก่อนเรียน, ชุดการเรียนรู้ที่ 5 ($\bar{X} = 8.40, SD = 1.13$) สูงกว่าก่อนเรียนและชุดการเรียนรู้ที่ 6 ($\bar{X} = 8.00, SD = 0.98$) สูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา

กลุ่มทดลอง	จำนวน	$\bar{X}$	SD	df	t	p
ก่อนเรียน	30	14.73	3.17	29	11.60	.01*
หลังเรียน	30	24.47	2.86	29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา โดยการทดสอบชุดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการเรียนรู้ฉบับเดียวกัน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ($\bar{X} = 24.47, SD = 2.86$) สูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ($\bar{X} = 14.73, SD = 3.17$)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้ สุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังนี้ 1. ได้ชุดการเรียนรู้สุขศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.80/83.72 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยแต่ละชุดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพดังนี้ ชุดการเรียนรู้ที่ 1 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.33/86.30 ชุดการเรียนรู้ที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.30/86.3 ชุดการเรียนรู้ที่ 3 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 92.60/83.30 ชุดการเรียนรู้ที่ 4 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 95.40/82.30 ชุดการเรียนรู้ที่ 5 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 96.00/84.00 ชุดการเรียนรู้ที่ 6 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 72.70/80.00 2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ สุขศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ สุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายได้ดังนี้ 1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ สุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80/83.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 อาจเนื่องมาจากชุดการเรียนรู้ที่นำมาประกอบไปด้วยความรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ มีภาพประกอบที่น่าสนใจ การจัดลำดับของเนื้อหาจากง่ายไปยากทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นจึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นและทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วจึงทำให้ผลการวิจัยมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ และผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาชุดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื้อหาสาระการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้แล้วดำเนินการสร้างชุดการเรียนรู้ จากนั้นนำชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนและปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นชุดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนไม่ซับซ้อน กำหนดเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีภาพประกอบที่มีสีสัน น่าสนใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2551, หน้า 75) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้ควรมีกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา มีการแบ่งเนื้อหาย่อย กำหนดวัตถุประสงค์ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กำหนดการประเมินผลที่ชัดเจน และนำชุดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพ เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาแก้ไข

ปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ด้วยเหตุผลนี้จึงส่งผลให้ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (บุหลัน ฉืดโฮสง, 2557, หน้า 75) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.82/84.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุนิสา สุดจาง, 2558, หน้า 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.98/84.75 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษา พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาทั้ง 6 ชุด การทดสอบชุดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สุขศึกษาฉบับเดียวกันพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สุขศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล มีโสภา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่องสรรพสิ่งในธรรมชาติด้วยเทคนิคหวมก 6 ใบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนพบว่าชุดการการสอนมีประสิทธิภาพ 81.60/82.40 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนี เอื้อรักษิโอฟาร (2553) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหน่วยการเรียนรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยใช้รูปแบบสืบสวนสอบสวนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะชุดการเรียนรู้สุขศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะของชุดการเรียนรู้ ที่มีสื่อการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นหน่วยการเรียนรู้ เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีการทบทวนความรู้ที่เรียนมาโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีการให้ผู้เรียนทำใบกิจกรรม เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ ความจำ ความเข้าใจในแต่ละกิจกรรมถูกสอดแทรกไปด้วยการประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัดเมื่อครูผู้สอนได้จัดการสอนในแต่ละตอนเรียบร้อยแล้วได้มีการทดสอบหลังเรียน เพื่อเป็นการตรวจสอบประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งตามหลักการของกฎแห่งความพึงพอใจ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระ วิชาสุขศึกษา ซึ่งทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (บุหลัน ฉืดโฮสง, 2557) จากการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบสภาพปัญหาในปัจจุบันที่ยังมีอยู่ในโรงเรียนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสุขศึกษาของนักเรียนมีแนวโน้มลดลง ครูผู้สอนจึงได้ศึกษาแนวทางออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยจัดการเรียนรู้แบบซิปปาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหวังว่าจะได้ชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การเรียนรู้อาจารย์ของนักเรียนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรใช้ชุดการเรียนรู้ตามลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชุดการเรียนรู้ให้เหมาะสมเนื้อหาหรือจัดทำชุดการเรียนรู้แบบสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการเรียนรู้สุขศึกษา ในเนื้อหาอื่นๆ ต่อไป โดยการใช้แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนให้มีความหลากหลายมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่นๆ
3. ควรสร้างชุดการเรียนรู้สุขศึกษาสำหรับเนื้อหาในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเสริมความรู้และสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- เชาวลิต ภูมิภาค และคณะ. (2551). *คู่มือครูแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2540). ชุดการสอนทางไกล. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสรรพนวที่ 5*. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดร.ณิ ทายะติและคณะ. (2544). *อนามัยโรงเรียน*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร เทคนิคการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา ยุคใหม่. (2559). เข้าถึงได้จาก <http://www.chulapedia.chula.ac.th/index.php/>
- นฤมล มีโสภ. (2550). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาเรื่องสรรพสิ่งในธรรมชาติด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: SR Printing.
- บุหลัน ฉืดโตโสง. (2557). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2558). *รู้เนื้อหา ก่อนสอนเก่ง การเปลี่ยนนวัตกรรมคุณภาพในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลักขณา สิริวัฒน์. (2554). *จิตวิทยาในชั้นเรียน (ฉบับปรับปรุง)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- วินัยธร วิชัยดิษฐ์. (2555). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาภูมิศาสตร์ที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาครุศาสตร์* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันทนิย์ เอื้อรักษิโอฟาร. (2553). *การสร้างชุดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหน่วยการเรียนรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงศรีอยุธยาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิธร จ่างภากร. (2555). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้...ของครูสาธิตเกษตร .ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)*.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2545). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: เดอะโนว์เลจ.
- สุชาติ โสมประยูร และ เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2553). *เทคนิคการสอนสุขศึกษาแบบมีอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ยูแพดอินเตอร์.
- สุนิสา สุดจำนง. (2558). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). *20 วิธีการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- หยาดพิรุณ พวงสุวรรณ. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.